

97 UTLÅTANDE I UNIVERSITETETS KONSISTORIUM 22.III 1862

HUA, Centralförvaltningens arkiv

För min del anser jag Consistorium icke för berättigadt att upphäfva ett af samma kollegium fattadt beslut afsedt att gälla för viss bestämd tid, i annat fall, än om visas kan, att detta föregående beslut blifvit fattadt utan laglig befogenhet dertill.

10 Åtminstone bör ett sådant upphäfvande icke ske utan synnerligen tvingande skäl och i hvarje sådant fall afgörandet hemställas till högre auktoritet.

Att Pro Kansler och Consistorium varit lagligen berättigade att fatta ifrågavarande beslut om de Porthanska såväl som Meyerfeltska papprens försegling, synes mig vara obestriddligt.

Porthans testamente lyder: att han öfverlemnar åt Erkebiskop Tengström att af hans efterlemnade papper för Universitetets bibliotek aflägga, hvad Tengström finner vara för vetenskapen gagneligt. Efter hvad upplyst blifvit, har detta skett; och de förseglade pappren tillhörde alltså enligt Tengströms bedömande icke detta slag. Han ansåg dem
20 dock böra förvaras åt framtiden och föreslog Consistorium, att Universitetet skulle förvara dem. Consistorium åtog sig detta i Universitetets namn. Det stod detsamma fritt att vägra; Tengström hade i sådant fall kunnat låta förvara pappren under annan myndighets inseende. Men det beslut att förvara dem under försegling till år 1900. Dess lagliga berättigande till ett sådant beslut kan icke betviflas. Men till beslutets upphäfvande eger Consistorium för dagen ingen laglig rätt; ja det är i min tanke också, Consistorium icke värdigt, att återtaga ett löfte, som samma kollegium tidigare afgifvit. Consistorium i dag kunde sålunda tilläsa Universitetet hvilken deposition som helst, för att såsom
30 Consistorium i morgon bryta det vid mottagandet ingångna aftalet.

||När Erkebiskop Tengström förklarar, att det varit Porthans önskan, att de ifrågavarande pappren skulle bevaras till begagnande i en aflägsnare framtid, kan förklaringens sanningsenlighet icke betviflas. Det enklaste hvardagsförstånd kan finna, att den, som egde i sin makt, att förstöra eller deponera dokumenterna, icke behöfver dikta något uppdrag till det senare. Det Consistorium, som fattat beslutet om förseglingen, och dessutom fullkomligt i stånd att pröfva, om Tengström var berättigad att föreslå vilkoret eller icke. Consistorium för i dag kan icke tillmäta sig större insigt häri. All bevisning ur förutsättningen, att Erkebiskop Tengström skulle i saken handlat mot heder och
40 tro, förkastar jag för min del såsom låg.||

Hvad Meijerfeltska pappren angår, synes det väl af de upplysningar, Professor Lagus lemnat, som om Erkebiskop Tengström skulle egt något uppdrag, att sortera äfven dessa papper. Men detta är likgiltigt. Dokumenterna skulle enligt dispositionen förvaras förseglade minst femtie år. Pro kansler och Consistorium ansågo för gagneligt, att låta förseglingen fortfara 40 år dertill. Om klokheden i beslutet är icke fråga. Det kan dock anmärkas, att det fattades af personer, som troligen de flesta kände dokumenternas innehåll; Nu vill man ändra beslutet med fullkomlig okunnighet derom. Min hufvudsak är, att Pro kansler och
50 Consistorium äfven häri beslöto med fullkomligaste lagliga rätt. Och då så är, har Consistorium för i dag ingen laglig rätt att upphäfva beslutet.

Det kan visst tillräknas honom och öfriga deltagande såsom en obetänksamhet, om, då kistan, hvari pappren förvaras, år 1828 eller

1829 öppnades, någon del af dessa papper derur uttogos. Men detta berättigar ingen att följa exemplet. Dessutom höll derigenom, så vidt man kan finna, icke beslutet att bibehålla papprens försegling.

Om öfriga i kistan nedlagda papper gäller detsamma, som om de Porthanska. De finnas der på grund af ingånget aftal. Consistorium för dagen eger icke rätt att bryta detsamma.

98 UTLÅTANDE I UNIVERSITETETS KONSISTORIUM 10.V 1862

HUA, Centralförvaltningens arkiv

Genom Konsistorii tidigare beslut hindrad, att vid förslaget till det för läraren i de historiska vetenskaperna bestämda reseunderstöds erhållande taga Rektor Melanders ansökning i betraktande, får jag, sedan detta hinder vid protokollets justering numera blifvit undanröjdt, förena mig i Professor Cleves afgifna utlåtande, och med min röst föreslå Melander till sagde understöd, så mycket mera som en flerårig tjänstgöring vid samma skola som Melander satt mig i tillfälle att lära känna hans utmärkta lärare-skicklighet och duglighet.

99 J. V. SNELLMAN – J. W. G:SON SNELLMAN 19.VI 1862

Uleåborgs LA, J. W. Snellman G:son arkiv

Käre Broder! 30

Jag har härförinnan icke haft något pålitligt att skriva om. Nu är Baron Langenskiöld hemma från Petersburg. Han medför underrättelsen, att myntfrågans afgörande är säkert. Nemkigen Silfvermark blir enda lagliga betalningsmedel – såsnart Finska banken kan börja silfverutvexling.

Detta såsnart kan väl dröja ännu ett år. 1:o Finnes intet silfver i cirkulation, och banken är rädd att börja, förrän 1 1/2 millioer, säges det, finnes att tillgå utöfver dess närvarande silfverfond, 2:o Är statsverket räddt för uppsägning af dess inhemska lån och för att få betala i silfver,

Detta lån, 4% obligationerna och Saimasedlar, skall derföre omsättas till fast amortissementslån. Man tror, att detta måste tagas i utlandet, och så hoppas man få silfver in.

När så skett, eller när åtminstone pengarna finnas att vid behof, d. ä. som sagde obligationer och Saimasedlar strömma till, tagas från hyllan, då vill man börja silfverutvexling ur banken.

Till vidare torde knappast någon förändring i Ryska sedelns värde mot den Finska och i kursen komma i fråga. Man kommer nog att passa på en tid, då exportörerna / (indragit beloppet för) / utstaldt / sina trattor och importörerna ännu icke betalat – troligen senhösten. Kunde alltså hända nästa höst 1863 – om det ifrågavarande lånet då är uppgjort,

Pentzin'ska pappren behåller jag och beder att få använda upplysningarne rörande Regeringens och Skogsstyrelsens förfarande. Mig